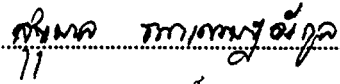
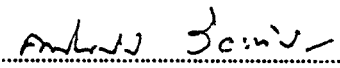

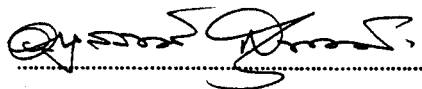
ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วย
ด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ของมารดาในชนบท

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสุรรยา ทังทอง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุขุมาล ธนาเศรษฐ์องกุล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพลินพิศ วิยะทัศน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนุสรณ์ สุนทรพงศ์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดา และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดา รวมทั้งศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดา ในชนบท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ มารดาที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งบุตรเคยเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และอาศัยอยู่ในชนบท นอกเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 175 คน ซึ่งได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน และหาความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน และใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และปัจจัยทำนายโดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบท ส่วนใหญ่มีระดับปานกลาง ร้อยละ 67.5 และ 74.3 ตามลำดับ

2. ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบท ได้แก่ ความรู้เรื่องโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก การรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก การมีเวลาในการดูแลบุตร การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ และการสนับสนุนทางสังคม

3. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบท ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ความรู้เรื่องโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก และการมีเวลาในการดูแลบุตร โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 23.9

4. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของมารดาในชนบท ได้แก่ ความรู้เรื่องโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ การสนับสนุนทางสังคม และการมีเวลาในการดูแลบุตร โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 31.0

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ คือ ในการดำเนินโครงการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กในชุมชน ควรเน้นให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่มารดาที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลี้ยงดูบุตร ได้แก่ สามียุโสในครอบครัวและชุมชน นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาหารูปแบบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันและดูแลบุตรขณะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก